

AXIS MUNDI

Axis mundi, Cardines mundi, Kion Ouránou, Axis Boreus sau Polus geticus reprezintă tot atâtea sintagme prin care marile civilizații ale lumii au afirmat și au confirmat statutul de Pol Spiritual al lumii pentru Dacia Hiperboreeană, numită și Valahia, iar astăzi România. Pentru rolul definitoriu asumat în edificarea societăților civilizate ale lumii, dar mai ales pentru importanțele lor realizări înfăptuite cu ajutorul și în numele lui Dumnezeu, misionații marelui centru spiritual au fost sacralizați și apar cu nume generice în cărțile marilor religii ale lumii. Astfel, Pelasgos este erou civilizator în mitologia greacă. În Vechiul Testament (Geneza 10.25) Peleg este cel care a știut cum să împartă lumea, dar și cum să guverneze pentru a păstra unitățile teritoriale nou create. În Edde, Walkyrie sunt purtătoare ale nemuririi, iar Loki, ca prescurtare a lui Vloki, este considerat erou civilizator care împrumută oamenilor chipul și sângele său. În Rig-Veda un loc aparte este rezervat zeității colective a înțelepților denumiți Valak-hilya, iar Dakṣa identificat cu Cerul și apoi cu Soarele este considerat strămoșul primordial al ființelor lumii. Ulterior, antropologia prin Eugène Piaget și arheologia prin Marjia Gimbutas reconfirmă importanța ținuturilor carpato-danubiano-pontice în edificarea societăților civilizate, iar Whitney Smith în numele Institutului American pentru Drapelele Lumii arată că istoria s-a făcut din Persia până în Bretania sub semnul Dragonului Dacic timp de peste un mileniu și jumătate, la care mai trebuie adăugat încă un mileniu, cel identificat de Vasile Pârvan.

Toate acestea par fapte îndepărtate pe care ar trebui să le abandonăm trecutului dacă ele n-ar reprezenta astăzi tot atâtea criterii ontologice menite să refacă unitatea spirituală a Europei prin recurs la caracteristicile de compatibilitate datorate originilor noastre comune. În numele, lor limba română este chemată să devină instrumentul de drept în comunicarea pan-europeană, inclusiv pentru europeanul de rând, atât prin valoarea stilistică și bogăția conceptuală acumulată în cele câteva milenii de utilizare puse în slujba civilizației lumii, cât mai ales prin caracterul său antientropic susținut de scrierea strict fonetică care menține mereu vizibil etalonul pronunției.

Ilustră, cardinală, aulică și curială conform criteriilor stabilite de Dante Alighieri pentru limba comunitară, dar și versatilă cu un potențial generativ optim susținut de virtuțile sale matriciale, conform viziunii lui Umberto Eco, limba română va menaja în cel mai înalt grad toate celelalte limbi care vor coexista alături de ea în cadrul bilingvismului menit să asigure preconizata unitate în diversitate a Europei Unite.

În loc de încheiere ne exprimăm convingerea că în Europa Unită, libera circulație a informației nu mai poate fi grevată de multele dificultăți ale scrierii etimologice, dificultăți cu greu depășite chiar și de elita intelectuală a continentului, care reprezintă doar 3% până la 10% , în funcție de țară, valori mult prea mici pentru o unitate efectivă.

27.12.2008 05.12.2008

George Liviu Teleoacă